

Supernowa

Pewnego dnia, gdzieś kiedyś, dawno temu
Za tysiąc i noc jedna, kiedy dziewięć planet
Ustawi się w linię lub krzyż, a niebo
Zabłyśnie czerwienią lub bielą lub wcale

Nie będę już więcej zaczynał od nowa
A choć już nie palę, to dziś bym zapalił
Bo dym chyba mniej w gardło gryzie niż słowa
Które kiedyś Ci powiem... kiedy dziewięć planet

Rozjarzam się, błyszczę jak supernowa
Płonę jak słońce, zapluwam się żarem
A światło się wlecze przez próżnię bez końca
Do Ciebie zaś dotrze za tysiąc i noc jedna, kiedy dziewięć planet.

Pewnego dnia, teraz, w tej chwili
Niektórzy krzyczą - „czasu nie ma”, ale
Ci którzy tak mówią nigdy się nie palili
Żar świecy jest dla nich, a dla mnie ogarek

Nie będę już więcej tak patrzył na niebo
Nie pytam już kim, lecz czemu się staję
Odbiciem promienia, twoją niepotrzebą
Którą kiedyś zrozumiem... kiedy dziewięć planet.

Rozjarzam się, błyszczę jak supernowa
Płonę jak słońce, zapluwam się żarem
A światło się wlecze przez próżnię bez końca
Do Ciebie zaś dotrze za tysiąc i noc jedna, kiedy dziewięć planet.